

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969.

12 DECEMBER 1968.

WETSONTWERP

waarbij de wet van 10 mei 1967
betreffende de taxidiensten gewijzigd wordt.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR HET VERKEERSWEZEN, DE POSTERIJEN,
TELEGRAFIE EN TELEFONIE ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VAN HERREWEGHE.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft dit wetsontwerp bij hoogdringendheid in behandeling genomen.

Het strekt ertoe, in afwachting dat een nieuw ontwerp betreffende de taxidiensten bij de Wetgevende Kamers ingediend wordt, niet alleen de uitwerking van de wet van 10 mei 1967 — die op 31 december 1968 vervalt — met zes maanden te verlengen maar bovendien onder bepaalde voorwaarden de voortzetting te verzekeren van de exploitatie, ingeval de uitbater zijn activiteit stopzet.

Artikel 1, 2°, van het ontwerp bepaalt dat de vergunninghouder, die zijn exploitatie stopzet, zelf zijn opvolger mag aanduiden.

Een lid meent dat dit geenszins strookt met het algemeen belang. Hij meent dat men aldus de deur openzet

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Lamers.

A. — Leden : de heren Blanckaert, Bode, Claeys, Coucke, De Gryse, Devos (R.), Nothomb, Van Herreweghe. — Brouhon, Hicquet, Lacroix, Lamers, Lauwereins, Sainte, Van Winghe. — Boey, Bossicart, Cantillon, Corbeau, Philippart. — Goemans, Van Steenkiste. — Boon.

B. — Plaatsvervangers : de heren De Mey, Urbain, Van Rompaey, Willems. — Cools (J.), Cudell, Tibbaut, Vandenhove. — Delruelle (Gérard), Herbage, Holvoet. — Mattheyssens. — Leclercq.

Zie :

203 (1968-1969) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969.

12 DÉCEMBRE 1968.

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 10 mai 1967
relative aux services de taxis.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES COMMUNICATIONS, DES POSTES,
TELEGRAPHES ET TELEPHONES ⁽¹⁾,
PAR M. VAN HERREWEGHE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné d'urgence le présent projet de loi.

Dans l'attente du dépôt sur le bureau des Chambres législatives d'un nouveau projet relatif aux services de taxis, le présent projet tend non seulement à prolonger de six mois les effets de la loi du 10 mai 1967 — ces derniers cessant au 31 décembre 1968 — mais également à assurer, sous certaines conditions, la continuation de l'exploitation au cas où l'exploitant met fin à ses activités.

L'article 1, 2°, du projet stipule que le titulaire de l'autorisation qui met fin à son exploitation peut désigner lui-même son successeur.

Un membre estime que cette disposition n'est nullement conforme à l'intérêt général. Il pense que l'on ouvre ainsi

⁽¹⁾ Composition de la Commission :

Président : M. Lamers.

A. — Membres : MM. Blanckaert, Bode, Claeys, Coucke, De Gryse, Devos (R.), Nothomb, Van Herreweghe. — Brouhon, Hicquet, Lacroix, Lamers, Lauwereins, Sainte, Van Winghe. — Boey, Bossicart, Cantillon, Corbeau, Philippart. — Goemans, Van Steenkiste. — Boon.

B. — Suppléants : MM. De Mey, Urbain, Van Rompaey, Willems. — Cools (J.), Cudell, Tibbaut, Vandenhove. — Delruelle (Gérard), Herbage, Holvoet. — Mattheyssens. — Leclercq.

Voir :

203 (1968-1969) :

— N° 1 : Projet de loi.

voor eventuele speculaties bij het onderhands overdragen van de vergunning. Hij vraagt zich dan ook af of men geen objectieve criteria voor de overdracht zou moeten vastleggen. Het lid wijst er in dit verband op dat er in iedere gemeente een belangrijk aantal vergunningaanvragers zijn en dat men wellicht onder hen, rekening houdend met de rangorde bij het indienen van de aanvragen, de opvolger zou moeten aanduiden. Aldus zou men ertoe komen dat de gemeente, — en niet de exploitant — voordeel haalt uit de overdracht.

Het lid vraagt zich ten slotte af waarom in dit ontwerp nieuwe voorwaarden van overdracht van vergunning ingevoerd worden. Kon men de wet niet gedurende zes maanden ongewijzigd verlengen en wachten op het aangekondigde ontwerp om te innoveren?

De Minister van Verkeerswezen meent dat men een duidelijk onderscheid moet maken tussen het private en het publieke aspect van de overdracht. Het contract waarbij het handelsfonds van de exploitant wordt overgedragen is een bij uitstek privé-aangelegenheid en bij het bepalen van de prijs dient geen derde persoon tussen te komen.

Het gaat er anders toe bij de overdracht van de vergunning: de vergunning werd verkregen tegen een van overheidswege vastgesteld bedrag en de voorwaarden die de nieuwe vergunninghouder zal moeten in acht nemen zijn dezelfde als die welke in het oorspronkelijk vergunningscontract waren vastgesteld.

In de wet van 10 mei 1967 wordt slechts in één geval, namelijk bij het overlijden van de vergunninghouder, de voortzetting van de exploitatie toegestaan. Het verbod om nieuwe vergunningen tot het oprichten van taxidiensten te verlenen, had tot gevolg dat de voortzetting in andere gevallen uitgesloten was en dat het aantal taxidiensten verminderde, hetgeen het algemeen belang, d.i. het belang van de gebruikers, schaadt. Het is dan ook vanuit deze gezichtshoek dat de versoepeling van de wetgeving moet gezien worden.

Er is echter ook nog een sociaal aspect aan die uitbreiding verbonden: men denke aan de stopzetting van exploitatie in geval van overmacht, bij ongeval, ziekte of blijvende ongeschiktheid of zo de uitbater de pensioenleeftijd heeft bereikt. Eveneens kan een vader of een echtgenoot er een volkomen verantwoord belang bij hebben om zijn taxivergunning over te dragen aan zijn zoon of aan zijn echtgenote. En zou men een vergunninghouder mogen verbieden een handelsmaatschappij op te richten met het doel zijn taxidiensten verder uit te baten? Dergelijk verbod handhaven zou slechts ten goede komen aan de grote taxi-bedrijven. De kleine uitbaters worden benadeeld zo zij slechts ettelijke maanden na het stopzetten van hun activiteit hun zaak van de hand kunnen doen.

Ook dient men het geval voor ogen te nemen van een uitbater die vrijwillig zijn activiteit wenst stop te zetten en die zijn handelsfonds te gelde wil maken. In die gevallen machtigt het ontwerp de nieuwe uitbater ertoe het vergunningscontract te voleindigen en dit mits naleving van dezelfde voorwaarden als deze die door de aanvankelijke uitbater werden aangegaan en onder voorbehoud van instemming door de gemeenteraad.

Aldus is voldoende aangetoond dat zowel het algemeen belang als het privaat belang erbij gebaat zijn.

De Minister van Binnenlandse Zaken heeft het dan ook onontbeerlijk geacht dat samen met het ontwerp tot verlenging van de geldigheidsduur van de wet van 10 mei 1967 nieuwe maatregelen moesten ingevoerd worden en dat niet kon gewacht worden op de nieuwe wet. De Minister van Verkeerswezen geeft er zich wel rekenschap van dat er misschien misbruiken kunnen ontstaan. Hij wijst er echter op dat de toewijzing van vergunningen door de gemeenten

la porte à d'éventuelles spéculations en cas de transfert sous seing privé de l'autorisation. Il se demande dès lors, s'il ne convient pas de fixer des critères objectifs en vue du transfert. A cette occasion, le membre souligne qu'il existe dans chaque commune un grand nombre de titulaires d'une autorisation et qu'il conviendrait peut-être de désigner le successeur parmi eux, en tenant compte de l'ordre dans lequel les demandes ont été faites. Ce faisant, ce serait la commune — en non pas l'exploitant — qui tirerait profit du transfert.

Enfin, un membre se demande pourquoi des conditions nouvelles de transfert d'autorisation sont introduites dans le projet. Ne pourrait-on pas proroger la loi pendant six mois et, pour innover, attendre le projet annoncé?

Le Ministre des Communications estime qu'il convient de faire une nette distinction entre l'aspect privé et l'aspect public du transfert. Le contrat transférant le fonds de commerce de l'exploitant est essentiellement d'ordre privé et une tierce personne n'a pas à intervenir dans la fixation du prix.

Il en va différemment en cas de transfert de l'autorisation: celle-ci a été obtenue contre un montant fixé par les autorités, et les conditions que le nouveau titulaire devra respecter sont les mêmes que celles qui ont été prévues au contrat d'autorisation initial.

La loi du 10 mai 1967 ne prévoit qu'un cas, en l'occurrence le décès du titulaire, où la continuation de l'exploitation est admise. L'interdiction d'accorder de nouvelles autorisations de créer des services de taxis a eu pour effet de réduire le nombre de services de taxis, ce qui lèse l'intérêt général, c'est-à-dire l'intérêt des usagers. Aussi est-ce dans cette optique qu'il convient de voir l'assouplissement de la législation.

Il est cependant encore un aspect particulier lié à cette extension: il suffit de songer à l'arrêt d'une exploitation — en cas de force majeure par accident, maladie ou incapacité permanente ou lorsque l'exploitant a atteint l'âge de la retraite. De même, un père ou un époux peut avoir un intérêt légitime à transférer son autorisation à son fils ou à son épouse. Par ailleurs, pourrait-on interdire au titulaire d'une autorisation de fonder une société commerciale en vue de continuer à exploiter ses services de taxis? Maintenir une telle interdiction ne favoriserait que les grandes entreprises de taxis. Les petits exploitants sont désavantagés s'ils ne peuvent céder leur affaire que plusieurs mois après la cessation de leur activité.

Il convient également de considérer le cas d'un exploitant désireux de cesser volontairement ses activités et de monnayer son fonds de commerce. Dans ces cas, le présent projet autorise le nouvel exploitant à terminer le contrat d'autorisation, ceci moyennant observation des mêmes conditions que celles acceptées par l'exploitant initial et sous réserve d'approbation par le conseil communal.

Ainsi il est démontré à suffisance qu'aussi bien l'intérêt général que l'intérêt particulier y ont avantage.

Le Ministre de l'Intérieur a dès lors estimé qu'il était indispensable qu'en même temps que le projet prorogeant la loi du 10 mai 1967 des mesures nouvelles soient mises en vigueur et qu'il ne pouvait être question d'attendre la publication de la nouvelle loi. Le Ministre des Communications se rend bien compte que des abus peuvent exister. Il signale toutefois qu'en pratique l'octroi d'autorisations par les communes se fait par la voie des enchères. Combien

in de praktijk evenwel toch bij opbod geschiedt. Hoe dikwijls is het niet gebeurd dat de exploitant enkele maanden later de gemeenteverheid verzocht de prijs te verminderen omdat hij door zijn hoog aanbod het faillissement nabij was.

Zelfs indien de voorgestelde uitbreiding er niet komt, dan nog zal gespeculeerd worden wanneer de gemeente later een nieuwe vergunning verleent.

Een lid is van oordeel dat het aantal kandidaten, die met speculatieve doeleinden hun vergunning zouden overdragen, eerder gering zal zijn, aangezien de latere wet op de taxidiensten wellicht strenger zou kunnen zijn.

De Minister verwijst naar het ontwerp waarbij bepaald is dat, benevens de aanduiding door de exploitant, de gemeenteraad toch ook instemming moet verlenen na de vereiste morele en materiële voorwaarden van de kandidaat te hebben vastgesteld.

Op verzoek van de Raad van State werd in het ontwerp gepreciseerd dat, bij weigering van toestemming door de gemeenteraad, het de verzoeker mogelijk zal zijn beroep aan te tekenen bij de bestendige deputatie van de provinciale raad, zoals dit voorzien is in geval van aanvraag van een nieuwe vergunning.

De Minister beklemtont dat het ontwerp enkel als een tijdelijke maatregel geldt en dat de Regering de verbintenis aangaat zo spoedig mogelijk en nog vóór einde juni 1969 een nieuw ontwerp bij de Kamers in te dienen.

Een ander lid treedt echter het standpunt van de eerste interpellant bij; ook hij meent dat het niet aangewezen is, naar aanleiding van verlenging van een wet, ook sommige beschikkingen ervan te wijzigen.

De artikelen alsmede het gehele wetsontwerp worden aangenomen met 12 stemmen en 2 onthoudingen.

De Verslaggever,

M. VAN HERREWEGHE.

De Voorzitter,

R. LAMERS.

de fois n'est-il pas arrivé que, quelques mois après, l'exploitant a demandé aux autorités communales de réduire le prix parce qu'il se trouvait quasi acculé à la faillite à la suite de son offre élevée.

Même si l'extension proposée n'est pas réalisée, il y aura encore des spéculations lorsque la commune délivrera ultérieurement une nouvelle autorisation.

Un membre estime que le nombre de candidats enclins à céder leur autorisation dans des buts spéculatifs sera plutôt minime, la future loi relative aux services de taxis pouvant se révéler plus sévère.

Le Ministre se réfère au projet, lequel, outre la désignation par l'exploitant, requiert également l'autorisation du conseil communal, après constatation des garanties morales et matérielles requises dans le chef du candidat.

A la demande du Conseil d'Etat, il a été précisé dans le projet qu'en cas de refus d'autorisation par le conseil communal, le demandeur disposera d'un recours auprès de la députation permanente du conseil provincial, comme dans le cas de demande d'une autorisation nouvelle.

Le Ministre déclare avec insistance que le présent projet ne constitue qu'une mesure temporaire et que le Gouvernement s'engage à présenter devant les Chambres, dans le plus bref délai possible, et ce encore avant la fin du mois de juin 1969, un nouveau projet.

Un autre membre se range cependant à l'avis du premier intervenant; il estime aussi qu'il est peu indiqué de modifier certaines dispositions d'une loi à l'occasion d'une prorogation de celle-ci.

Les articles ainsi que l'ensemble du projet sont adoptés par 12 voix et 2 abstentions.

Le Rapporteur,

M. VAN HERREWEGHE.

Le Président,

R. LAMERS.